

VAN DE REDACTIE

Bijna is het jaar 2023 weer voorbij. De tijd gaat zo snel of gaan wij zelf zo snel? Voordat je het weet zijn de kerstdagen en oud en nieuw aangebroken. Wij willen vaak zoveel mogelijk doen dat we sommige dat we sommige dingen minder bewust meemaken.

Het is een hectisch jaar geweest. De val van het kabinet en 2x verkiezingen. De veranderingen in het land en ook in de wereld om ons heen. Daar moeten we toch maar mee leren omgaan.

Gelukkig hebben we ook mooie momenten in ons dorp gehad waar we tevreden op terug kunnen kijken.

Veel leesplezier

NOORDERNIEUWSWELLE **Dorpskrant van Noordwelle**

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

45ste jaargang

Verschijnt 6x per jaar

*Redactie: Marianne de Jonge, Kitty Heye, Trudy Groenleer
Juus Kreiken en Ineke v.d. Koogh*

Vormgeving: Leo Schults en Trudy Groenleer

Wist u dat

- Wij erg blij worden van kopij
- Er wel altijd gecensureerd wordt
- Wij 1 x per 2 maanden uitkomen
- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- Handgeschreven kopij ook nog altijd welkom is
- Wij kopij voor het volgende nummer graag voor 10 februari 2024 ontvangen
- Het slingerbos een stuk kaler is geworden
- De gemeente volgens afspraak veel heeft geroid
- De nieuwe aanplant ook al op de planning staat
- Het er dan allemaal weer mooi uit gaat zien
- Het aanzicht van Noordwelle vanuit de polder er nu ook mag zijn
- Dit weer extra mooie foto's oplevert van Anne Mart
- Wij hierbij Anne Mart nog van harte feliciteren met zijn certificaat
- Hij de beste collectant van Zeeland is
- Sint hem daar ook nog persoonlijk mee gefeliciteerd heeft
- De Sintviering in het dorpshuis weer een prachtig feestje was
- Wij het erg fijn vinden dat Sint ons elk jaar nog zo trouw bezoekt
- De redactie pas even dacht dat ze iets belangrijks vergeten was
- Er namelijk op het gemeentefeest voor 50-jarige bruidsparen een bekend Noordwellens echtpaar gesignaleerd was
- Wout en Magda hun echte huwelijksdag deze maand nog te vieren hebben
- Wij hun hierbij alvast van harte feliciteren met deze prachtige mijlpaal

- Verschillende dorpsgenoten een zelf getekende kerstwens in hun brievenbus vonden
- Dit een spontane actie was van een jonge dorpsgenoot
- Wij hierbij aan willen sluiten en jullie allen mooie feestdagen en een gezond en gelukkig 2024 toewensen

De Agenda

- Eerste vrijdag van de maand: Snekvond
- Derde vrijdag van de maand (20:45): DDaames
- Laatste dinsdag van de maand: Tafelen
- Laatste zaterdag van de maand (17.00 uur): Heeren
- Iedere eerste en derde dinsdag van de maand koffie/bieb uurtje van 10 tot 11 uur
- Om de week op de woensdagavond Klaverjassen inloop 19.00 uur
- Iedere woensdag vesper 17:00 - 17:30 uur meditatief zingen (opgave niet nodig) (18:00 – 18:30) en/of maaltijd (18:30) in de kerk zie: www.kloosterwelle.nl
- Vrijdag 5 januari 2024 Nieuwjaarsreceptie in ons Dorpshuis. Aansluitend frietavond

Uitslag Pubquiz

Een zeer geslaagde avond met een volle soos! Na een spannende strijd tussen de groepen werden "de Kolonisten" de uiteindelijk winnaar van een fles wijn en de Wisselbeker. Dat wordt verdedigen in 2024!

Uitslag verkiezingen in Noordwelle

250 stemmen uitgebracht van de 266 stemgerechtigde: 94%

De verdeling was:

VVD	46	CU	13
D66	14	JA21	9
GL-PVDA	19	50+	2
PVV	62	BBB	19
CDA	7	PIRATEN	2
SP	10	BVNL	3
FVD	17	NSC	24
PVDD	1	LP	2

De overgebleven partijen hebben geen stemmen gehaald in Noordwelle.

Koos

Sinterklaas en zijn hulp Pieten in Ons Dorpshuis

Ondanks het zeer drukke programma van de Goedheiligman toch tijd gevonden om Noordwelle te bezoeken. Wat een verrassing en zelfs met 3 hulppieten. Het weer was wat guur en koud maar ja, tís de decembermaand he!

De Sint in zijn Tabbard(toga). De paarse mantel met lange mouwen en heel veel knoopjes. Daaronder het witte hemd tot op de grond de zgn. Albe.....wist u dat? Gelukkig wel een nieuwe want de vorige was behoorlijk vernield met dat strijkijzer gedoe zo op de boot.

En over het geheel de rode stola. Dat zag er ook weer spic en span uit in het dorpshuis. En zeer gezellig versierd met veel vlaggetjes en slingers en natuurlijk de grote stoel voor de Sint.

De vrijwilligers hadden al goed gewerkt en het rook binnen naar heerlijke chocomel en gevulde speculaas. Het lievelingseten van Sint en de Pieten. De papa's en mamma's / oma's en opa's werden verrast op koffie of iets anders indien gewenst.

De catering was weer helemaal top verzorgd zo in ons Dorpshuis en er was zelfs een heuse DJ die de muziekinstallatie bediende. Helaas was er eerst weer een Piet zoek met het grote boek. Laat dat nu weer "de luie" Piet zijn. Heel lief en zorgzaam maar wel altijd een duwtje nodig in de goede richting. Kwam met hulp van de 15 kinderen helemaal goed.

De kinderen konden oefeningen doen en tonen of ze volgend jaar ook Hulp Piet konden wezen. Want ja, er zijn zoveel kinderen in het land die bezocht moeten gaan worden en niemand mag toch vergeten worden vind je ook niet?

Schoorsteen gooien, evenwichtsbalk oefeningen, samenwerken op de latten enz.....

Het was mede door de hulp van veel vrijwilligers een heerlijk feest en als het even wil zal dat ooit weer herhaald kunnen gaan worden.

Groet van een enthousiaste toeschouwer uit Spanje

Interview met Ali Fayazie van ACE-Installatietechniek Noordwelle

Ali adverteert in de NoorderNieuwswelle, vandaar een interview met deze bijzondere man.

Ali, kun jij jezelf even voorstellen?

“Ik ben geboren in Perzië. Ik hecht waarde aan de naam Perzië. De mensen zijn open, positief ingesteld en kunnen zichzelf goed presenteren.

Ik heb HTS-elektra en elektronica gestudeerd en was ingenieur. Ik gaf training aan de luchtmacht. Dit was een pittige training bestaande uit allerlei vaardigheden. De leerlingen leerde ik ook vliegen in o.a. de MIG.

Uiteindelijk ben ik in 2000 gevlucht en kwam als 23-jarige aan bij het Opvangcentrum (OC) in Eindhoven. Hier heb ik ook de vrouw van mijn leven, Habiba, leren kennen. Nu hebben we samen drie kinderen. Ook zijn we opa en oma van kleindochter Alaya die twee jaar is.

In het OC gaf ik overdag computerles en in de avonden hield ik toezicht in de keuken of het eten eerlijk werd verdeeld etc. Ook begeleidde ik als tolk mensen die medische hulp nodig hadden bij de medische afdeling van het OC. Ik heb daar veel Nederlandse woorden geleerd. Met mijn eerste zakgeld ging ik naar de bibliotheek om een woordenboek Perzisch-Nederlands te kopen. Maar in een bibliotheek kun je natuurlijk alleen boeken lenen en niet kopen. Dat wist ik toen nog niet. De hele aardige bibliothecaresse heeft aan mij een woordenboek Perzisch-Nederlands cadeau gedaan. Heel bijzonder.

Ondertussen kreeg ik mijn verblijfsvergunning en werd er voor mij woonruimte gezocht. Ook zocht ik zelf woonruimte. Ik kwam in Rotterdam terecht. Hier heb ik vijf jaren gewoond. Ik begon op een kamer. Ik wilde ook direct naar school. Op het Alberdacollege begon ik aan de basisopleiding.

Ik moest mijn Perzische diploma's namelijk omzetten naar Nederlandse. Men had al snel door dat ik bekwaam was en binnen zes weken deed ik examen.

Ondertussen was Habiba vanuit Groningen naar Burgh-Haamstede (AZC) verhuisd en kwam ik hier wekelijks en in de vakanties. Nu hebben wij ons gezin hier in Burgh Haamstede."

Hoe is jouw bedrijf ACE-installatietechniek tot stand gekomen

"Ik werkte als hoofdmonteur elektrotechniek bij Air-products. Op een gegeven moment vond ik de sfeer daar niet meer prettig. En zeer snel kwam ik op het schoolplein in Burgh-Haamstede een bekende tegen. Hij vroeg aan mij hoe het ging. Deze man vertelde dat hij allemaal grote projecten had en bood mij een baan aan. Ik nam dus ontslag bij Air-products en heb bij mijn nieuwe werkgever met heel veel plezier gewerkt tot 2011. Het bedrijf werd helaas beëindigd. Weer was ik op het schoolplein en kwam mijn goede vriend Cor van der Neut tegen. Hij stimuleerde mij om voor mijzelf te beginnen. Dat deed ik.

Op 1 april 2019 kocht ik mijn bedrijfsruimte in Noordwelle. ACE staat voor een tennisterm en geslaagd in 1 keer. En het betekent Airco, CV en Electra."

Welke passies/hobby's heb je?

Ik heb meerdere passies. De belangrijkste zijn voetbal en imkeren. Maar vooral imkeren is mijn grootste hobby. Beschermende kleding heb ik niet nodig. Ik heb meerdere bijenvolken verspreid op het eiland. Als je een bijenzwerm in je tuin hebt en ik kom de zwerm ophalen dan geef ik het bijenvolk de naam van de persoon waar de zwerm vandaan komt. Henk , waarmee ik ondertussen zeer goed bevriend was geraakt, had ook een bijenvolk met zijn naam. Henk was hier zeer trots op.

Wist je trouwens dat zuivere bijenhoning (zonder suikerwater) 30 soorten antibiotica bevat?

Ook heel **bijzonder** is: ik controleer altijd de bijenvolken. Er zijn meerdere gebeurtenissen geweest waar het met een bijenvolk niet goed ging.

Dan ging ik naar het adres waar het bijenvolk vandaan kwam. Hier was dan iets aan de hand, een gebroken been of ziekte.

Er is een connectie met de bijen en de (vorige) eigenaar. Mijn moeder is overleden in januari 2022. In februari ging het met het sterkste volk bergafwaarts en bleef er geen éne bij meer over van dat volk. Dat is ook gebeurd bij Henk. Zijn bijenvolk overleed in de zomer samen met Henk....

Waar ben je trots op?

Ik ben trots op de medemens. Elk mens is uniek. Ik houd niet van vergelijken. Ik kijk naar de mens, niet naar bezittingen. Mijn droom is dat mensen elkaar beter gaan begrijpen.

Mijn grootste drijfveer is mijn vriend Cor van der Neut. Hem zie ik wekelijks. Henk was ook een grote drijfveer. Ik heb veel van Henk geleerd.”

Ali ontzettend bedankt voor de inkijk in jouw bijzondere leven.

Over de connectie tussen bijenvolken en de mens en over hoe de natuur in elkaar zit raak jij niet uitgepraat.

Kitty, namens de redactie.

Een verdiende pluim of veer

Beste dorpsgenoten,

Iedereen kent het gezegde wel van iemand een veer of een pluim in zijn achterwerk steken als deze iets goed gedaan heeft voor iemand anders. Nu is het zo dat dit erg weinig gebeurt en ik wilde hier een beginnetje mee maken.

Het is een beetje aan de late kant, maar ik was te laat voor de uitkomst van de vorige Noordernieuwswelle dus dan maar in deze uitgave.

Ik vind dat Anja van Knaplekker een pluim verdient voor de heerlijke High tea die ze verzorgd heeft toen mijn Anja haar verjaardag vierde en ook nog eens een prachtige Betty Boop taart heeft gemaakt, wat erg fantasierijk is en waar ze Anja heel erg mee heeft verrast, die daar dan ook weer heel blij van werd.

Ook vind ik dat toen ik laatst verzakt zat met de auto en de kerachter het erg bijzonder is dat als je het even vraagt of mensen van het dorp je willen helpen ze dan ook gelijk klaar staan en je in de stromende regen komen helpen met de Tractor en de spierballen.

Dus Lex, Johan en Rens bedankt voor jullie helpende handen en een verdiende pluim of veer van mij voor jullie

Jan Smalheer

Presentatie over Noordwelle op Monumentendag in de Corneliuskerk door Henk Dalebout

Met een kleine twintig mensen 'doorliepen' we het dorp en gemeente Noordwelle vanaf het ontstaan rondom 1150 tot het snoepwinkeltje van mevrouw Kommer en de straô feesten in het dorpscafé. Bij ieder verhaaltje werd een plaatje getoond, zo'n 40 stuks. Eerst werd iets over Zuidwelle verteld.

Dit dorp werd lang Capelle genoemd, al in 1342. Zuidwelle lag dichtbij een vliedberg (achter de voormalige boerderij van Piet Hanse, nu Dogcenter Sierrade) van waaruit vaak een

parochiestichting ontstond. Het schijnt dat het kerkhof van Zuidwelle nog lang te zien is geweest.

De vliedberg van Noordwelle lag achter de boerderij met de toepasselijke naam Den Berg aan de Stoofweg. Zo woonde daar in 1812 een zekere Wolfert Simonse. In een door Napoleon uitgevaardigd decreet werd gesteld dat iedereen een achternaam aan moest nemen. In dit geval ging Wolfert zich, toepasselijk, Wolfert van den Berg noemen.

Op een overzichtskaart uit 1650 van ambachtsheer Adriaan van Tuil van Serooskerke werden alle boerderijen met vaak de bewoner erbij vermeld bekeken.

Zo woonde de schout van Noordwelle op Wellant dat op de kaart veruit het grootste gebouw is. Opvallend op de kaart is dat in en rondom het dorp veel hoge bomen ingetekend zijn. De originele kaart bevindt zich in de collectie van het Rijksmuseum.

Ook in Noordwelle hadden de kloosters bezittingen. Klooster Sion (Noordgouwe) verpachtte enkele gedeelten land. Dit klooster had rondom 1550 circa 300 hectaren land in bezit! De grafzerken in en naast de kerk werden toegelicht. Zo was Willem Hoogenboom die naast de kerk begraven is een broer van Jacob waarvan zijn zerk in de koorvloer is ingemetseld.

De andere zerk aan de westzijde van de kerk is geen grafzerk maar een herinneringsteen. Met enige moeite is de tekst te lezen. Het betreft hier de 19-jarige Pieterella Haman en haar 51-jarige moeder Pieterella Haman-de Bruijne. Als we een sprongetje maken naar recentere onderwerpen komen we uit bij de neringdoenden aan de Ring. Om er een aantal te noemen waarvan plaatjes getoond werden: kleermaker Zonruiter, schoenmaker De Blonde, smid Geluk, schilder Van Dalsen, en meer. Medio 1930 woonden er maar liefst twaalf neringdoenden en de postbode aan de Ring.

In het verhaal over de ramp werd vooral de goede zorg van 'vrouw Kommer' (gedurende mijn schooljaren 1964-1970 was vrouw Kommer, zoals wij haar noemden, een begrip onder de schooljeugd omdat zij een leuk snoep- en ijswinkeltje had) toegelicht.

Zo kookte zij dagelijks voor een groep vrijwilligers van het *Committee of Interchurch aid and service to refugees*, een interkerkelijke groep voor hulp wereldwijd. Zij hielpen met de opruiming van de ravage die het water nagelaten had. Ook kwam er hulp uit IJsselmuiden.

Het laatste plaatje was voor de Noordwellenaar Jacobus Haringman, zoon van de gemeentesecretaris. Jacobus werd later bekend als Jacco van Renesse en was acteur (als Rogier in de jeugdserie Floris) en operazanger.

Na een klein uurtje kwamen we aan het eind van deze kleine geschiedenis van Noordwelle.

Met vriendelijke groet,
Henk Dalebout

(amateur-historicus, geboren in Noordwelle).

4^e Pelgrimstocht van twee Welse Wuuven

Elk jaar lopen Marianne en Gerda 1 of 2 maal weer een stukje verder op deze route. Maken bijna iedere dag wat bijzonders mee, want zij denken dat goed plannen niet belangrijk is voor een pelgrim, en dat Vader Jacob altijd wel hulp van boven geeft, als het heel moeilijk wordt.

We gingen deze keer voor 13 dagen op pad en al na de eerste dag vroegen we ons af: Houden we dit echt vol? Deze voetreis begon gelijk veel zwaarder dan alle vorigen. Met 30 gr. op de eerste dag, was het bijzonder warm voor de tijd van het jaar. In zuidelijke richting betekent ook elke dag tegen de zon in lopen, maar we hadden iedere dag mooi weer! Ook er zaten behoorlijk wat hoogte verschillen in de route, en deze reis werd uiteindelijk de mooiste reis tot op heden.

Maandag 2 oktober 202

In Le Meix du Tiercelin, onze stoppunt vorig jaar, namen we afscheid van Hans, die weer zo lief was om ons weg te brengen. Marianne voelde zich, zo zij het noemde (blij opgewonden) want eindelijk konden we onze reis vervolgen.

Na eerst onze broekspijpen afgeritst te hebben gingen de rugtassen om en onze stokken prikten weer heerlijk in het grind.

De eerste uren door een dunbevolkt gebied. Lange stoffige grindwegen door kale akkers soms groen van de luzerne soms geel van het bloeiende mosterdzaad. We hadden voor de 1^e dag gekozen tot Balignicourt te wandelen naar een pelgrims opvangadres bij particulieren, een adres uit ons boekje.

Onderweg een paar keer gebeld, maar telkens een antwoordapparaat en we werden maar niet teruggebeld. Toch maar er naar toe, en kijken we hadden geen keuze, want het volgende adres was nog 6 km verder in Rosnay d Hopital. Helaas, niemand thuis.

Wat waren we moe bezweet en stoffig. Het was al 6 uur en het werd ook steeds stiller op de weg. Twijfelend stonden we op een kruispunt de borden te bestuderen en opperden we de mogelijkheid om te gaan liften. Ja, dat doen we, ik ben er helemaal klaar mee, ik verzet geen stap meer! zei Marianne. Het volgend ogenblik kwam een auto de hoek om en Marian stapte het wegdek op met haar duim omhoog.

Het lukte meteen, een aardige mijnheer stopte. Geen punt, hij moest toch die richting uit. Rugzakken en stokken werden voor ons in de kofferbak gedaan en ineens zaten er twee heel blije pelgrims bij hem op de achterbank.

We stopten 5 km verder voor een café in Rosnay. Zullen we daar even gaan vragen welke kant we uitmoeten voor die gite?

Jammer, geen aandacht voor ons want ze zaten midden in een dart- competitie. Toch werden we nog de goede richting uit gewezen door een vriendelijke barbezoeker. Op het Plein bij de Marie, daar konden we het vragen. Gesloten natuurlijk.

Toch maar weer gevraagd aan een voorbijganger. Jazeker! Er zijn 2 Gite's , 2 bruggetjes verder en dan links. Helaas, daar ook geen bordje Gite te zien, wel een vrouw in de tuin die ons zag zoeken. Het is hier vlakbij het eerstvolgende huis, maar hebben jullie

gebeld, want er is waarschijnlijk niemand aanwezig! Helaas, nee, Wij hebben geen telefoonnummer want de Marie is gesloten!

De heer des huizes kwam naar buiten met zijn telefoon en was zo aardig om het nummer voor ons op te zoeken. De eigenaresse van de Gite bleek toevallig in haar auto te zitten, en was ergens vlakbij in de buurt, ze kwam eraan want zij moest toch het wasgoed ophalen. Wat een geluk hadden we weer.

Het bleek een groot huis voor 10 personen ingericht en stond sinds een paar uur leeg.

Helaas, er was niets te eten en geen restaurant of snackbar in het dorp, maar wel een Magasin du Fermier een kilometer verderop volgens onze

gastvrouw. Stap maar in de auto, zei ze, jullie hebben wel genoeg gelopen vandaag. Een beetje overdonderd keken we elkaar aan, wat bedoeld ze toch met dat Magasin? Het bleek een automatiekhal te zijn met allemaal genummerde kleine glazen deurtjes. We zagen fruit, kaas boter sap water een soort pasteitjes, en nog veel meer. Het brood was helaas op maar dat maakte niet uit. We hadden een pelgrims diner van Brioche, kaas, appel een pasteitje een bakje yoghurt en water. De slaapzakken lagen al klaar op bed, heerlijk douchen, even onze stoffkleding en zweet sokken uitwassen. En al heel snel lagen we in bed. Het was echt afzien, geweest die eerste dag!

Tweede wandeldag 3 okt.

Na rijp beraad aan de keukentafel tijdens ons sobere ontbijt met een droog stukje Brioche, hompje kaas en een glas water, besloten we toch door te gaan en nu maar een halve dag te lopen vanwege de warmte.

Het plaatsje Brienne le Chateau lag ongeveer op 10 km afstand in onze route en het beloofde een bezienswaardig stadje te zijn. De rustige route ging door bos door akkers een stukje D-weg met gelukkig weinig verkeer en toen door akkers met alleen maar witte kool, wat veel witte kool!!! Toen zagen we het:

De zuurkoolfabriek! Hele kolen naar binnen en grote metalen vaten naar buiten. Zuurkool blijkt de specialiteit te zijn van dit district. Er is zelfs een zuurkoolfestival in het najaar, feest met plaatselijke specialiteiten zoals Choucroute en-Alsac op het menu.

Aangekomen in het stadje zagen we al snel een bakker met een koffiehoek en lekkere broodjes en gebak. Zelden smaakte verse koffie zo lekker. Rond het middaguur arriveerden we bij de kerk in Brienne-le-Chateau. Nu op zoek naar de voormalige legeracademie waar we zouden kunnen overnachten.

Er kwam een man aanlopen, zoeken jullie de pelgrims-opvang? Kijk daar, aan de andere kant van de straat. Ga maar mee! Wij, helemaal verbluft met hem mee naar binnen door een ijzeren poort en kwamen in een grote binnentuin.

Alles was daar prima geregeld voor de vermoeide pelgrim, we volgden naar boven, over oude, krakende eikenhouten trappen en vloeren, maar netjes en schoon en een heerlijke douche. We kregen de sleutel van onze kamers van de gastheer. Op de vraag of wij een tampon wilde stonden we even schaapachtig te kijken, tot hij op de stempel wees voor het pelgrimspaspoort. Tja, die Franse taal!

Gauw even oprfrissen, rugzak en stokken geparkeerd in de kamer en de stad bekijken, Napoleon was daar nog nadrukkelijk aanwezig met diverse standbeelden op haast elk pleintje stond er wel een. In zijn jonge jaren was hij voor zijn opleiding (van 1779 tot 1784) op een van de vele militaire scholen die in het stadje aanwezig waren. Het Chateau de Lomenie, wat op grote hoogte boven de stad prijkt, is tegenwoordig een psychiatrisch ziekenhuis. Je kan het dus niet bezichtigen, maar wij klommen omhoog, gingen door het hek, langs de portier en door de tuinen omhoog, en hadden goed uitzicht over het stadje. Ook de kerk uit de 12^e eeuw in deze stad was zeker het bezoeken waard. Mooie schilderijen, 16^e-eeuwse ramen en er was prachtige muziek, wij staken een kaarsje

aan en lieten de bijzondere sfeer even op ons inwerken. 's Avonds genoten we van een lekkere maaltijd in een gezellig Italiaans restaurant, en we proosten met een lekker glas Chianti, op de mooie dag die we beleefd hadden.

Derde dag, 4 okt.

Heel vroeg uit de veren, om half 8 weer op pad, want we hadden een route van 29 km voor de boeg. De route slingerde langs het riviertje de Aube, langs rivierbossen, en langs een meren gebied. Het was lekker wandelweertje zonnig (26gr.) met een fris windje en we raakten alweer aardig gewend aan het wandelen met rugtassen.

De tocht was zeer afwisselend, door bos en velden, en het tempo kwam er goed in. We passeerden een aantal kleine plaatsjes en gehuchten, sommigen eeuwen oud met vakwerkhuisen van stro en leem waar de tijd stil had gestaan. Bij een boulangerie genoten we van lekkere verse koffie met een heerlijk taartje. Namen belegd stokbrood voor de lunch mee en vervolgden weer helemaal verkwikt onze tocht richting Bar sur Aube.

Bar is een heel oude handelsplaats, de geschiedenis gaat terug tot de IJzertijd en Keltische periode. Er werd gehandeld in textiel, specerijen uit Italië en natuurlijk de streekwijn. In de late middeleeuwen kregen de Champagne beurzen aldaar bekendheid. Er staan nog veel historische bouwwerken. Je zou er zomaar een dag kunnen rondkijken. Maar wij wandelden rechtstreeks naar de kerk, de hoge toren hadden we al van heel veraf gezien.

We waren blij dat we onze overnachtingsplek (een b & b) al gereserveerd hadden, want we waren al behoorlijk moe en verwachtten dat het wel in het oude centrum zou wezen. Google map even geraadpleegd, maar dat zag er raar uit. De route ging weer helemaal de stad uit. Hebben we wel het goede adres, vroegen wij ons af.

Nog even aan een voorbijganger gevraagd, die vertelde dat adres is daar beneden in een industriewijk! Wij konden het niet geloven, liepen terug naar de kerk om te bellen.

Het bleek inderdaad juist, het was nog minstens een half uur verder lopen, maar onze gastheer wilde ons gelukkig komen ophalen toen wij vertelden dat we aan het zoeken waren en het nog zo ver bleek te zijn. Oh wat fijn!!! Dank, Vader Jacob!

We konden ondertussen even in de schaduw van de kerk uitrusten. Het huis stond inderdaad helemaal achter in een industriewijk. Een deel ervan was als gastenverblijf ingericht, met keukentje erbij. Echter, geen diner, wel een petit dejeuner, en helaas geen gezellige restaurantjes in de buurt. Wel een enorm grote supermarche. Even douchen, wat andere kleding aan, rugzakken in de hoek, en daar gingen we weer. We kochten een heerlijke salade, stokbrood en een flesje wijn en we hadden een snelle en lekkere maaltijd in de keuken en lagen al weer vroeg in onze slaapzak.

4^e dag 5 okt.

Om 9 uur weer op pad voor een tocht van 17 km. We zaten aan de goede kant van de stad om gelijk de route weer op te pakken. Al snel gingen we omhoog over de hellingen naar de wijngaarden, We proefden een trosje, heerlijk zoet. Het was wat bewolkt, maar al snel kwam de zon door en klom de temperatuur naar 29 gr. De tocht ging verder door de bossen van Clairvaux en het pad bleef stijgen en dalen. Best een pittige tocht met deze temperatuur. Fijn dat we onder de bomen in de schaduw konden lopen. Clairvaux bereikten we via een 3km lang monikkenpad naar en langs de muren van een enorm groot kloostercomplex. Het dateert vanaf de 12^e eeuw. Sober en streng predikte de heilige Bernardus het bekende Ora et Labora, dus de monniken moesten niet alleen bidden maar ook flink de handen uit de mouwen steken. Het kloostergebouw is een meesterwerk van Franse Romaanse bouwkunst, dat nog grotendeels bestaat, doordat Napoleon er een gevangenis van heeft laten maken. Deze functie vervult het complex nog steeds en is ook de reden voor extra beveiliging rondom. Met een gids zou je alles mogen bekijken, maar dan moesten we wel een uur wachten. Wij lieten de sfeer even op ons inwerken en rusten even wat uit op stenen van de eeuwenoude binnenplaats, en vervolgen onze tocht.

Ondertussen na wat berichtjes en bellen was onze slaappleats voor deze avond ook weer geregeld.

We waren welkom bij Chez Jo, maar voor een maaltijd moesten we zelf zorgen. We wandelden weer door een heel dun bevolkt gebied, af en toe een gehucht, of klein dorpje maar geen winkels. In de namiddag toen we een D. weg moesten oversteken zagen we een hotel. Er hing een bordje bij de deur met opschrift: " Repas pour emmener" Zowaar, precies wat we nodig hadden, ze hadden verse salade met heerlijk vers stokbrood! In Longchamps werden we hartelijk ontvangen door het echtpaar van onze slaappleats. Het bleek een groot huis en goed ingericht met een heerlijke badkamer met ligbad. Een deel ervan was ingericht als vakantiewoning. We gingen nog even in hun prachtige tuin zitten en van de laatste zonnestralen die dag genieten.

Gerda en Marianne
Wordt vervolgd

Hobby's

Prikkelende vraag zo in ons dorpsblaadje maar of iemand daar nu echt belangstelling voor heeft? Wil toch een poging doen ondanks dat ik van veel zaken wel erg gelukkig wordt.

Technisch Lego kost een paar centen en doen je dus niet te vaak want dan loopt het dik in de papieren. Vorig jaar een kraan gekocht(in de aanbieding) en lekker opgebouwd. Batterijen erin en kijken of ie ging doen wat de bedoeling was.....

Helaas, geen beweging in te krijgen en dus wordt dat deze winter een totale demontage en weer opnieuw op bouwen. Gelukkig wil mijn wederhelft helpen en verzameld al bakjes om alles in te rangschikken.

Wel betaalbaar en heel leuk om te doen is kleuren. Ja kleuren, en ook ik dacht voorheen dat dit alleen voor kids leuk is om te doen.

Je koopt wat kleurpotloden bij Pipo's en een enkel boek zoals Mandala fun of een boek Kleuren op Nummer. Heel leuk om te doen en met kleinkids omheen helemaal geweldig. Kleurboekjes bij de Action en gaan met die banaan. Maar ook dan is het een must om netjes en correct te werken. Anders wijzen de kleindochters je er wel op dat je de kleurpotloden niet op kleur teruglegt in de grote doos. Altijd opletten dus maar giga leuk om te doen. Je kan bijvoorbeeld ook je "eigen" kerstkaarten of anderszins inkleuren. 2 vliegen in dezelfde klap. Proberen en ook doen?

Lex

De laatste Kerstboom

Dit bijzondere kerstverhaal speelt zich zo'n honderd jaar geleden af. Waar precies, dat weet eigenlijk niemand. De bewoners van het bewuste dorpje spraken met elkaar over het kerstfeest dat ze ieder jaar met elkaar vierden. Maar toen de houtakker het bos in ging, stond hij perplex. Er stonden geen kerstbomen en Kerst zonder boom was ondenkbaar. Wat nu?

De bewoners stonden verslagen op de Ring. Zachtjes zei de dorpsomroeper: "Ik weet wel iemand, we moeten het kerstboommanetje laten komen!" Hij stelde voor om een postduif naar het noorden te sturen met een briefje. De dagen erna waren heel spannend. Zou het mannetje met een voorraad kerstbomen komen? Op een zaterdagochtend reed er een opvallend voertuig de Ring op. Het hele dorp liep uit. Er stapte een mannetje uit, met een grote baard en een vreemde hoed op. "Ik ben het kerstboommanetje", zei de man met krakende stem, "en ik heb een kerstboom voor jullie, dit is de laatste boom die ik kon vinden".

De houthakker was helemaal niet zo blij, maar vroeg wel wat de boom moest kosten. De boom kostte 10.000 gulden.

“Wat duur, schande!”, riep de bewoners. De houthakker zei: “Zoveel geld hebben wij niet eens, misschien kunnen we ruilen?” “Wat kunnen jullie mij nou bieden, dat zoveel geld waard is?”, zei het mannetje. De houthakker antwoordde: “Vriendschap, dat kunnen we u bieden”. Het mannetje vroeg verbaasd: “Vriendschap, wat is dat?”

“Vriendschap is meer waard dan al het goud op de wereld. Vriendschap is niet te kopen”.

Echte vrienden staan altijd voor je klaar, ze helpen en begrijpen je. Ze lachen en huilen met je en weet je, ze kosten niets. Het kerstboommannetje wist niet wat hij hoorde. Hij besloot om de kerstboom te ruilen voor de vriendschap van de bewoners van het dorp.

Toen de Kerstboom eenmaal op de Ring stond met de mensen om hem heen, begreep het mannetje dat vriendschap het allermooiste is dat er bestaat!

Goede Kerstdagen voor iedereen.
Ineke

De kracht van de herhaling: verlichting

Ondanks mijn pogingen om BOVAG/ANWB/RDW te doen bewegen is het nog niet gelukt om landelijk de autobedrijven in de goede richting te duwen.

Prachtig die moderne techniek maar wat mij betreft slaan wij wel door met alles maar op “auto” te zetten en niet meer zelf na te hoeven denken.

Door de lichtschakelaar in je auto lekker handig op “auto” te zetten heb je wel overdag enig licht vanuit koplampen maar NIET vanuit de achterlichten.

Dus met regen of mist of schemer overdag brandt er aan de achterkant van de auto helemaal NIETS!

Levensgevaarlijk en als je er ook op gaat letten dan zie je dat het giga veel voorkomt. Succes ermee en wat mij betreft: altijd zelf lichtschakelaar aanzetten als handeling net zoals de veiligheidsriem omdoen en je mobieltje: UIT !!

Veilige kilometers gewenst!

Lex

Kom jij samen met je
(klein)kindje de bewoners
van Allévo blij maken?

Interesse in dit vrijwilligerswerk?
Neem contact op met
Annet van der Sluijs
a.vdsluijs@allevo.nl
06 - 22845145

Namens de redactie hele fijne feestdagen

